

מקור המאמר בזוהר חדש איכה דף קיא ע"א
צער הקב"ה על גלות השכינה

פֶתַחּוּ הַמִּזְבֵּחַ וְאָמְרוּ, (איכה א')
אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדֵד הָעִיר.
כתוב (ישעה כב) כי יומם מהומה
ומבוסה וمبוכה וגוו'. כי יומם,
יום אחד יש לקדוש ברוך
הוא, אהוב נפשו, כלול מכל
שאר הימים. ששה ימים
כלולים בו, והוא הכלל של
כלם. ועל שהתרבו החטאיהם
הסתלק למטה, לבית עולם
החיים.

או, מתח שפולי המשכן,
كم يوم של מרירות, يوم של
בכיה, يوم של צער, يوم
שנקרא מהומה וمبוסה
ומבוכה. ונכנס לתוך
המשכן, ומכליה ומטמא.
ורבונו המשכן הלה וברחה
וגרש מתוך מושבו לתוך
ההר שבחויז, ולחוץ ההר
שחרוב, והמשכן (השמד)
ונחרב.

אחר כד ירד אותו היום
העליזן שהסתלק, שאל על
משכנו - והנה נחרב. נכנס
והשיגית בבעל המשכן, האבירה אהובת נפשו - והיא גרש
התהיל לבכות, בכיה אחר בכיה, כנהמת התרגול על נקבתו. זהו שפתות (שם) מקרקר קר,

פֶתַחּוּ אֵינָהוּ וְאָמְרוּ, אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדֵד הָעִיר
כְּתִיב (דף קיא ע"א) (ישעה כב ח) כי יומם מהומה
ומבוסה וمبוכה וגוו'. כי יומם. חד יומם אית
לקידשא בריך הוא, רחימא דנפשיה, כלליא מכל
שאר יומין, שית יומין כלילן בית, והוא כלליא
דכלה. ועל דאסגיאו חובי, אסתלק לעילא, לבי
עַלְמָא דְחִין.

כְּדִין מִתְחֹות שְׁפֹולִי מִשְׁבְּנָא, קם יומם דMRIIRO,
יומם דבכיה, יומם דצער, יומם דאיךרי
מהומה וمبוסה ומכוכה, ועל בנו משבנא,
ישיצי בסאייב. ברבונא דמשבנא, אול וערק
ואתרך מגו מותבה לנו טורא דלבר, ולנו טורא
דחרוב, ומישבנא (אשטע) ואתחרב.

לֹבֶתֶר, נחת הוא יומא עילאה, דאסטלק, שאל
על משבניה, והא אתחרב. על ואשגע
על מאירי דמשבנא, מטרוניגתא רחימתא דנפשיה,
והיא אתתרכת וערקת, וכל בנינה סתיר. כדין
שאיiri למגעי, גועא בתרא גועא, בניהםו דתרנגול
והשיגית בעלת המשכן, האבירה אהובת נפשו - והיא גרש
התהיל לבכות, בכיה אחר בכיה, כנהמת התרגול על נקבתו. זהו שפתות (שם) מקרקר קר,

על נוקביה. הָרָא הוּא דְכַתִּיב, (שׁמּוֹ) מִקְרָךְ קָרֶה, נְהִימָוּ כַתְרִגְנוֹלָא. קִיר, רְבּוֹן שְׁלִיטָא.

וְשׂוֹעַ אֶל הַהָר, (שׁמּוֹ) עֲבֵיד שְׂוֻעָה וְצֹוָה לְגַבֵי טֹרָא, דְעַרְקָת תִּפְנִזְמָנִיתָא. עֲבֵיד שְׂוֻעָה וְקַרְיָה בְּנֵהִימָוּ דְבַבִּיה אִיכָה. אִיכָה רְחִימְתָא דְנַפְשָׁאִי, אִיכָה שְׁפְנִינְתִּי שְׁלִימָתִי, אִיכָה יְחִידָתָא דְילִי, דְאַתִּיחָדָא עַמִּי בְּיְחִזְדָא. אִיכָה דְהַווֹת נְטָלָא בְכָל יוֹמָא, חַמִשׁ וְעַשְׂרִים אַתְוּן דִיחִזְדָא, וְאַתְקָרִיאָת כְּה עַל דָא.

אַחֲתִי בְּרִתִי אֲפִי, לֹאָן אַזְלָת, לֹאָן פְנִית לְמִיחָה. אָנָן דְשְׁמַעַין בְכָל יוֹמָא קְרָקוֹרָא דָא דְרַבּוֹנָנָא, לֹן יְאוֹת לְמַבְפִי, לֹן יְאוֹת לְמַסְפֵד, לֹן יְאוֹת לְמַפְתָח אִיכָה. אִיכָה יִשְׁבָה בְדָד וְגֹו.

ראוי לפתח אִיכָה. אִיכָה יִשְׁבָה בְדָד וְגֹו.

גהמת התרגול. קר - הרבוֹן השליט.

וְשׂוֹעַ אֶל הַהָר, עֲשָׂה שׂוֹעָה וְצֹוָה אֶל הַהָר, שְׁלַשְׁמָ בְּרַחָה הַגְּבִירָה. עֲשָׂה שׂוֹעָ, צֹוָה וְקַרְאָ בְּנֵהִמָה שֶׁל בְּכִיה אִיכָה. אִיכָה אַהֲבָת נְפָשִׁי, אִיכָה אִיכָה יְוָנָתִי שְׁלִמָתִי, אִיכָה יְחִידָתִי, שְׁהַתִּיחָדָה עַמִּי בְּיְהָדָה. אִיכָה שְׁהִיָת נְוֹטָלָת בְכָל יוֹם חַמִשׁ וְעַשְׂרִים אַוְתִיּוֹת הַיְהָדָה, וְגַנְקָרָאת עַל זֶה כִ'ה.

אַחֲתִי בְתִי אֲמִי, לֹאָן הַלְכָת? לֹאָן פְנִית לְלַכְתָה? אָנוּ שְׁשׁוֹמָעִים בְכָל יוֹם הַקְּרָקוֹר הַזֶּה שֶׁל רַבּוֹנָג, לֹנוּ רָאוּי לְבִפּוֹת, לֹנוּ רָאוּי לְסַפֵּד, לֹנוּ רָאוּי לְפַתֵּח אִיכָה. אִיכָה יִשְׁבָה בְדָד וְגֹו.

ספר אור הוחר (עמוד 351)

בְּהָאַי גּוֹנוֹנָא אָרְיוּתָא, אִית לְהַגּוֹפָא, וְאַיְנוּ פְקוּדי אָרְיוּתָא, דְאַקְרָוֹן גּוֹפִי תּוֹרָה. הָאַי גּוֹפָא מַתְלֵבָשָׁא בְּלִבְבּוֹשִׁין, דְאַיְנוּ סְפּוּרָוַן דְהָא עַלְמָא. טְפַשְׁוַן דְעַלְמָא, לֹא מַסְתַּבְלִי אֶלָא בְּהַהָוָא לְבּוֹשָׁא, דְאַיְדוּ סְפּוּרָדָא, וְלֹא מַסְתַּבְלִי בְּמַה דְאַיְדוּ תְחֹות הַהָוָא לְבּוֹשָׁא. אַיְנוּ דְיַדְעָוַן יִתְיַיר, לֹא מַסְפְּבָלָן בְּלִבְבּוֹשָׁא, אֶלָא בְּגַוְפָא, דְאַיְדוּ תְחֹות הַהָוָא לְבּוֹשָׁא. חַפְמִין עֲבֵידִי דְמַלְבָא עַלְהָא, אַיְנוּ דְקִימָוּ בְּטֹוָא דְסִינִי, לֹא מַסְתַּבְלִי אֶלָא בְּנֵשְׁמָתָא, דְאַיְדוּ עֲקָרָא דְכָלָא אָרְיוּתָא מִפְשָׁש. וְלֹמְנָא (וְלֹעֲלָמָא) דְאַתִּי, וְמַיְנָן לְאַסְטְּבָלָא בְּנֵשְׁמָתָא דְנֵשְׁמָתָא דְאָרְיוּתָא.

תָא חַי, הַכִּי גַמִּי לְעַלְלָא, אִית לְבּוֹשָׁא, וְגַוְפָא, וְנֵשְׁמָתָא, וְנֵשְׁמָתָא לְנֵשְׁמָתָא. שְׁמַיָּא וְחִילְדָהוּן. אַלְוָן אַיְנוּ לְבּוֹשָׁא. וּבְנֵשְׁתָא יִשְׂרָאֵל, דָא גּוֹפָא, דְמַקְבָּלָא לְנֵשְׁמָתָא, דְאַיְדוּ תְפָאָרָת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא אַיְדוּ גּוֹפָא לְנֵשְׁמָתָא. נֵשְׁמָתָא דְאַמְרוּ דָא תְפָאָרָת יִשְׂרָאֵל, דְאַיְדוּ אָרְיוּתָא מִפְשָׁש. וְנֵשְׁמָתָא לְנֵשְׁמָתָא, דָא אַיְדוּ עַתִּיקָא קְרִישָׁא. וְכָלָא אַחֲיד דָא בְּדָא.

וְוַיְיַדְעָוַן חַיְבִיא, דְאַמְרוּ דְאָרְיוּתָא לֹאָיִהֵי אֶלָא סְפּוּרָא בְּעַלְמָא, וְאַיְנוּ מַסְתַּבְלִי בְּלִבְבּוֹשָׁא דָא וְלֹא יִתְיַיר. וּבְאַיְנוּ צְדִיקִיא, דְמַסְתַּבְלִי בְּאָרְיוּתָא בְּדַקָּא יְאוֹת. חַמְרָא לֹא יִתְבּוּא אֶלָא בְּגַנְגָנוּ. בְּהָאַיְrioּתָא לֹא יִתְבּוּא בְּלִבְבּוֹשָׁא דָא. וְעַל דָא לֹא בְעֵי לְאַסְטְּבָלָא, אֶלָא בְּמַה דְאַיְטוּת תְחֹות לְבּוֹשָׁא. וְעַל דָא כָל אַיְנוּ מַלְיָא, וְכָל אַיְנוּ סְפּוּרָין, לְבּוֹשָׁן אַיְנוּ.

(וּבָרְחַק נ' פְרַשְׁת בְּהַעַלְתָה דָרְקַנְיָבָה.) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אוֵי לְאַוְתוֹ אַרְסָם שְׁאוּמָר, כִּי הַתּוֹרָה בָּאָה לְסִפְרָסְפּוּרִים בְּפִשְׁטוֹת וְדִבְרֵי הַדִּינּוֹת [שֶׁל עַשְׂוָה וְלַבָּנוּ וּבְדָמָה], כִּי אִם כֵן, אָפְלוּ בָזְמָן הַזָּהָר אָנוּ וּכְלָוִים לְעִשּׁוֹת תּוֹרָה מִדְבָרִי הַדִּינּוֹת, וְעוֹד יוֹתֶר יְפִים מִהָם. וְאִם [הַתּוֹרָה בָּאָה] לְהַרְאָתָה דְבָרִי הָעוֹלָם, אָפְלוּ שְׁלִיטִי הָעוֹלָם יְשִׁיבָנָה בְּנֵיָם דְבָרִים מַעַלִים עַלְיוֹנִים וּסְוֹדוֹת עַלְיוֹנִים.